

عنوان مقاله:

خوانش قرآنی ملاصدرا در پاسخ به انحرافات فکری و فرهنگی عارف نمایان عصر صفوی (با تاکید بر کتاب کسر اصنام الجاهلیه)

محل انتشار:

فصلنامه قرآن، فرهنگ و تمدن، دوره 1، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

زهرا آبیاری - مدرس دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

شهلا آبیاری - دبیر آموزش و پرورش اصفهان

خلاصه مقاله:

چکیده قرآن و سنت یکی از ارکان اساسی حکمت متعالیه است؛ به نحوی که فلسفه ملاصدرا را در بالاترین سطح تطابق با دین و به کارگیری متون مقدس دینی در لابه لای مباحث فلسفی و حکمی قرار داده است. حضور پررنگ و حداکثری آیات و روایات در آثار ملاصدرا، نشان دهنده وجود الگوی خاص روش شناختی است، که در میان گذشتگان سابقه ای ندارد و وی در تمام مباحث خود از آن استفاده کرده است. او با استفاده از این روش، به توصیف، تبیین و نقد معضلات زمانه، چون رد افکار و انحرافات فکری صوفیان پرداخته است. نظر به اهمیت این مساله، در این مقاله با روش توصیفی تحلیلی، خوانش قرآنی ملاصدرا در کتاب کسر اصنام الجاهلیه واکاوی می شود. وی با دقت و امانت، نسبت به شناساندن بت های جهل و نادانی زمان و جامعه خود همت می گمارد و تاکید می کند که تا این عقاید خرافی و نادرست، که نشانه های جهل و مکر و فریب است، شکسته و از دل ها پاک نشود، حقیقت دین و عرفان راستین آشکار نمی شود. بر این اساس، او صوفیان را گرفتار انحرافات چون: واماندگی در ردایل اخلاقی و بی اعتنائی به تهذیب نفس، علم گریزی، باطن گرایی، تقلیل و فروگاهی شریعت مداری، گزاف گویی های مبالغه آمیز و تهی وارگی اصطلاحات و معانی عرفانی می دید.

کلمات کلیدی:

خوانش قرآنی، ملاصدرا، انحرافات فکری، عارف نمایان، عصر صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250876>

